

ærede Minister ved roligere Eftertanke vil komme til at synes, at det er en ganske rimelig Tankegang. Det ærede Medlem Hr. Trier sagde her i Aften, at et saadant Forsøg var saa godt som ingen Ting. Jeg ved det ikke. Det, mit Parti i den Henseende stemte for i Fjor, er af ærede socialdemokratiske Partiordførere Landet over i denne Sommer blevet omtalt som noget, der vilde have haft den største Betydning for Arbejdsløsheden. Saa gaar det dog ikke an at sige, at det ikke vilde have nogen som helst Betydning.

Den højtærede Minister fremsatte ligeledes Betragtninger i Anledning af min Omtale af den foreslaaede Valutaskat. Disse Bemærkninger var ganske gaadefulde. Det synes, som om Ministeren havde faaet den Opfattelse, at jeg skulde mene, at en Formueafgift kunde paalægges, uden at nogen følte den, og uden at enkelte fik en Skatteforhøjelse. Ministeren kan nok forstaa, at saadan noget kan jeg aldrig have sagt. Mine Ord desangaaende findes i Fortrykket. Det vil ses, at jeg sagde, at vi vilde forhandle om en Afgift af de Formuer, som kun havde tjent ved Kronestigningen, til Fordel for dem, der havde tabt ved Stigningen. Med andre Ord, det var en Afgiftsforhøjelse, der her var Tale om, for nogle, der havde tjent paa Kronestigningen, fortrinsvis til Afløsning af Byrder for dem, der havde tabt paa den. Tankegangen om en saadan Afgift og en saadan Anvendelse deraf kan dog ikke være Ministeren fremmed, eftersom Ministeren i Sommer har holdt mange Taler om de utaalelige Byrder, der hviler paa Produktionen, og saa meget mere som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i Aften netop har udtalt, at det var Formaalet med denne Skat. Formaalet, det var at ramme dem, der havde tjent, til Fordel for dem, der havde tabt.

Den højtærede Minister var endvidere misfornøjet med, at jeg mente, Rigsdagen burde have Kendskab til de Planer, der maatte være fremme om eventuel Koncentration og Specialisering af Virksomhederne, forinden saadanne Bevillinger blev givet, og Ministeren sagde, at saadanne Planer var der virkelig ingen, der vilde udarbejde, før de havde Pengene. Det maa jeg nu i høj Grad betvivle . . . (*Statsministeren* [Stauning]: Udsigt til Pengene!). Havde Udsigt til Pengene, ja, ja, men de kan dog godt have Udsigt til Pengene, fordi de skal henvende sig til Rigsdagen eller en Repræsentation for Rigsdagen derom. Jeg maa i den Henseende erindre

om, at den Funktion, der her er Tale om at Staten eventuelt skal overtage, det er en Funktion, der under normale Forhold tilfalder Bankerne, det er Spørgsmaal, som i Virkeligheden Bankerne maa forhandle med Bedrifterne om, og som Bankerne i mangfoldige Tilfælde ogsaa forhandler med Bedrifterne om. Er der Tale om en Koncentration og en Specialisering af Bedrifterne til Gavn for deres Rentabilitet, og til hvilken Bankerne derfor kan yde deres økonomiske Støtte, saa maa sandelig i høj Grad Bedrifterne i Forvejen fremlægge Planer, før Bankerne bevilger Penge dertil. Den højtærede Minister føjede da ogsaa til, at der var jo Planer i Gang af den Art. Ja, men saa skulde jeg tro, at det ogsaa vilde være muligt at faa lidt at vide om disse Planers Karakter og Omfang. I det hele taget synes jeg ikke, den højtærede Minister bør føle sig saa krænket, fordi der er anmodet om visse Oplysninger. Det er Rigsdagens Pligt at spørge, naar der skal bevilges Penge, ligesom det er Ministerens Opgave at svare i rimeligt Omfang, og jeg tvivler heller ikke om, at det vil blive en overmaade kær Opgave for Ministeren.

Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse føje til, at det synes, som om den højtærede Minister har opfattet mine Udtalelser paa den Maade, at jeg har udtrykt et Ønske om at forhale Afgørelsen. Det kan ikke i nogen Maade læses ud af min Tale og bør heller ikke læses ud af den, thi det modsatte er Tilfældet. Det er jo ganske klart, at det maa være enhver Opgave, at bidrage til, at de Foranstaltninger, der nu eventuelt maatte blive Enighed om, træffes saa hurtigt som muligt og gennemføres saaledes, at de faar deres fulde Virkning i denne Vinter, det er dog ganske givet. Men det vil jo ikke sige, at de fornødne Oplysninger ikke skulde kunne gives, og jeg maa dog gaa ud fra, at naar Ministeriet har fremsat disse Forslag nu, maa der vel være gaaet et Forarbejde forud for disse Forslags Fremsettelse, og saa maa der vel foreligge Oplysninger om de forskellige Ting, disse forskellige Forslag angaar, Oplysninger, som muligt kan gives det Udvalg, der bliver nedsat, naar der anmodes derom. Hvis dette ikke er Tilfældet, forekommer det mig, ærlig talt, at det Spørgsmaal meget vel kan rejses, om det da har været forsvarligt at lade Rigsdagen sidde hjemme i 6 Maaneder, mens man nu kommer og mener, at der knap er Tid til at give de Oplysninger, der ønskes. Jeg vil imidlertid tro, at de